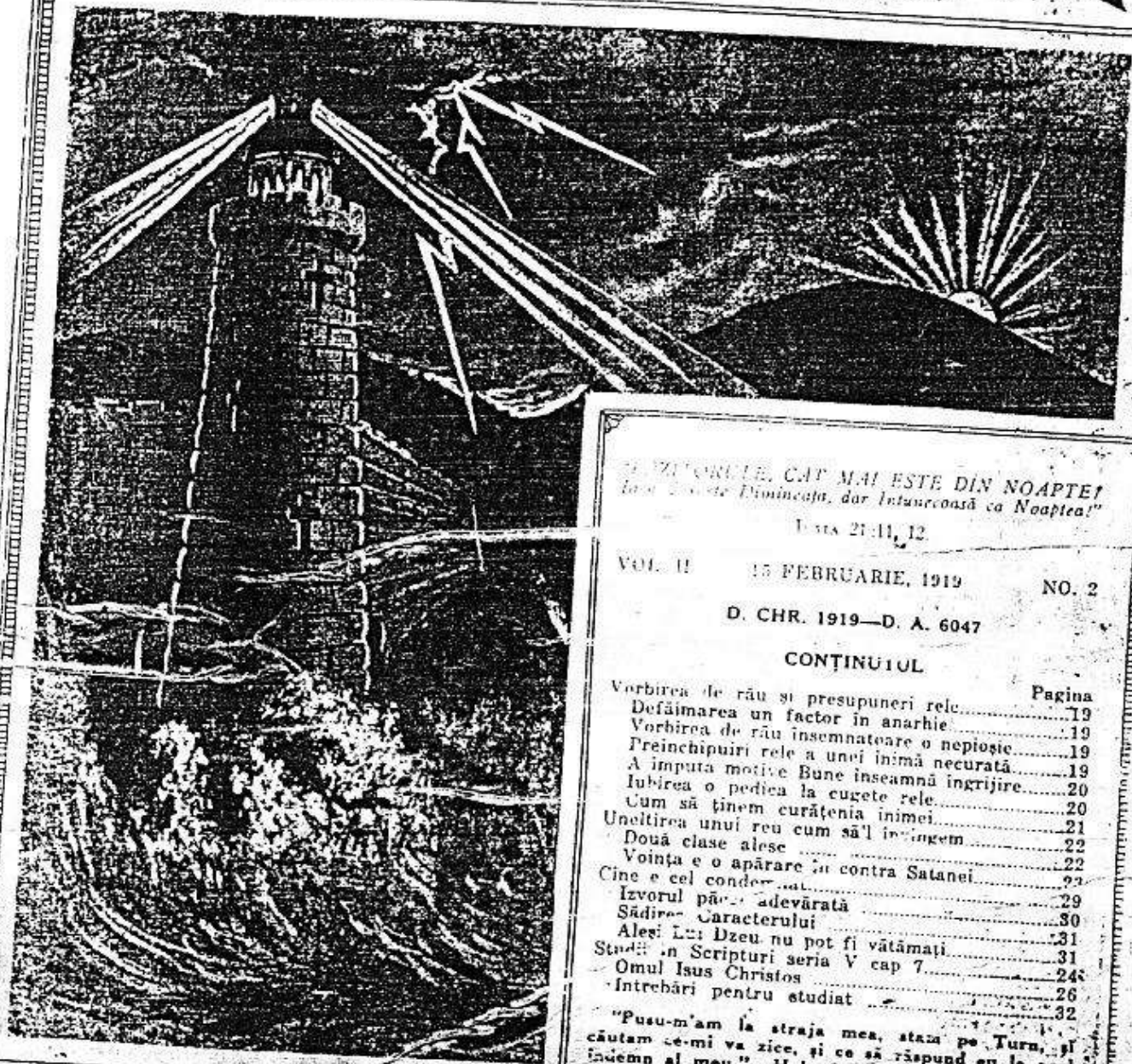

VEGHETORUL DIMINETEI

Și
Anunțarea Împărăției Lui Christos

*"VEGHETORUL, CÂT MAI ESTE DIN NOAPTE!
Iată zărise Diminețea, dar întărească ca Noaptea!"*

Lista 21-11, 12

VOL. II

15 FEBRUARIE, 1919

NO. 2

D. CHR. 1919—D. A. 6047

CONȚINUTUL

	Pagina
Vorbirea de rău și presupuneri rele	19
Defăimarea un factor în anarhie	19
Vorbirea de rău însemnateare o nepoșie	19
Preînchipuiri rele a unei inimă necurată	19
A imputa motive Bune înseamnă îngrijire	20
Iubirea o pedica la cugete rele	20
Cum să ținem curățenia inimii	21
Uneltirea unui reu cum să'l înțingem	22
Două clase alese	22
Voința e o apărare în contra Satanei	22
Cine e cel conder	29
Izvorul păc	adevărată
Sădire	Caracterului
Ales	Lui Dzeu nu pot fi vătămați
Studi	în Scripturi seria V cap 7
Omul	Isus Christos
Intrebări	pentru studiat
	32

"Pusu-m'am la straja mea, staza pe Turn, și căutam ce-mi va zice, și ce să răspund eu la acei îndemn al meu."—Hab. 2:1.

Pe pământ strimtarare a neamurilor cu nedumerire; murgă marea Amusselle de popoare neliniștite, nemulțisite de șguduirea valurilor, așa că oameni sufletul își vor da de frica celor ce vor să vie peste pământ (societăți); căci puterile cerurilor (eclesiasticismul, religiunile) vor fi șgduite... astfel voi când veți vedea acestea, răscați capetele și bucurați-vă că s'a apropiat răscumpărarea voastră.—MARCU 13:29 LUCA 21:25-31.

ACEST JURNAL SI MISIUNEA LUI

Acest Jurnal e unul din primii factori ori instrumente in sistemul instructiei Scripturale sau "Extinderea Seminariei Scripturii." El e cu totul și exclusiv devotat la lămurirea Adevărului Scriptural și Magnificarea Cunostinței Creștine. El nu numai servește ca o mână de ajutor unde Studenții Bibliei (neconsiderat sectele la care ei aparțin) să aduna la studierea Cuvintului Divin, dar el e deasemenea un mijloc să deslușească puncturile și subiectele până aci dificultoase și conflictive, asorind calea cercătorilor de Biblie la armonizarea Scripturilor.

Acest Jurnal stă firm pentru apărarea și purtarea fundament a Speranței Creștinului, acum fiind așa general respins.—Rescumpărarea prin singele prețios al "Omului Christos Isus, care s'a dat însuși pe sine o Rescumpărare (un preț corespunzător, un înlocuitor, pentru toți)." (1 Petru 1:19; 1 Tim. 2:6.) Clădind în sus pe acest fundament sigur, argint și pietre scumpe (1 Corin. 3:11-15, 2 Petru 1:5-11) Ale Cuvintului Dumnezeu. Mai departe mergem la lui să "Facă pe toți să vadă pe împărtășirea Misteriului care... a fost ascuns în Dumnezeu... cu înțelecția și înțelepciunea lui Dumnezeu din veacurile trecutului." (Efez. 3:9) "Iată acum prin Bisericii la cunostință." "Care în zilele noastre... sunt făcând... când se cunoaște taina... întemnițarea omului... întru libertate... și că..."

Acest Jurnal stă liber de toate joci, sectele și credințele omenești, și este liber în ce mai mult de care articulațiune și de care lațitudine la ține la ține în viața lui Dumnezeu expresată în Scripturi. El e astfel liber la declararea și lămurirea tuturor adevărilor și lucrurilor din Scripturi și inteligența Divină permisă nouă să înțelegem. Atitudinea lui este de a fi liber să spună ce crede și să afirmăm, bazându-ne cu neîndoiță credință pe promisiunile sigure ale lui Dumnezeu. El e liber să și e încredere a fi întrebuințat numai în serviciul lui Dumnezeu, pentru învățarea Cuvintului Său, pentru clădirea poporului Său în cunostință și harurile spirituale. Și noi nu numai invităm pe cititorii noștri, dar îi îndemnăm să examineze toate cuvintările, lui cu Cuvintul Divin infalibilă care referențe sunt continual făcute să ușureze aceste cercări.

Pe Noi Scriptura Clar ne Invata

Că Biserica e "Templul Vieții Dumnezeu"—mai ales "Măiestria Sa," că construcția ei a fost în progres de-a lungul Vieții Evanghelice—de când Christos a devenit Rescumpărătorul lumii și Aleasa Peatră Unghiulară la Templul Său, prin care, când e sfârșit, binecuvintarea lui Dumnezeu va veni "la toate popoarele," și ei vor afla intrarea la El.—1 Cor. 3:15, 17. Efez. 2:20-22. 1 Moise 28:14.—Gal. 3:29.

Că în vremea de acum pămăntă, formarea și lustruirea credincioșilor consacrați, în Ispășirea lui Christos pentru păcat, progresează; și când ultima a acestor "pietre vii," "alese și prețioase," vor fi făcute gata, atunci marele Măiestru le va aduce laolaltă în Invierea D'intăi; și Templul va fi umplut cu gloria Sa, și va fi locul de întâlnire între Dumnezeu și oameni de-a lungul Mileniului.—Apocalipsul 15:5-8.

Că fundamentul Speranței, pentru Biserică și lume, zace în faptul că "Isus Christos, prin harul lui Dumnezeu, a gustat moartea pentru fiecare om." "O Rescumpărare pentru toți."—Ebrei 2:9. Ioan 1:9. 1 Tim. 2:5-6.

Că Speranța Bisericii e aceea că ea să fie ca Domnul ei, "vedea așa precum El este," și "părăsi de matura Divină," și împărtășitor la gloria Lui cu împărăni-moștenitorii Lui.—1 Ioan 3:2. Ioan 17:24. Rom. 8:17. 2 Petru 1:4.

Că Speranța pentru lume zace în binecuvintările cunostinței și ocaziunii care e să fie aduse la toți de împărtășirea lui Christos în viață și în stare de viață, și care au pierdute în Adam, la toți copiii și ascultătorii, în timpul vieții omului și împărtășitor și glorificarea Sa Bisericii.—Pe când toți nerupus și strănăți dinpărmă cu toți făcători de rele pentru etern distrus.—Psalm. 10:19-23.

"VECHETORUL DIMINETEI"
Jurnal Religios pentru anul 1919
STUDENTII BIBLIEI ASOCIATI ROMANI,
Subt supravegherea unui comitet Editorial.

"MORNING WATCHMAN"
A Religious Journal, published monthly by
THE ROUMANIAN ASSOCIATED BIBLE STUDENTS
Under the supervision of an Editorial Committee.

Abonamentul pe an (înainte)..... \$1.00
Un Exemplar..... 15c
Adresa: 1361 Helen Ave., Detroit, Mich.

SPRE OBSERVAȚIE
Toți acei cari primesc acest Jurnal, fără să-l fi abonat, să stie că cine-va dintre cunoscuții ori prietini lor la abonat pentru ei, și lev'a merge lunar până la gazdă indicat pe adresă.

A T E N Ț I U N E
Abonamenții sunt rugați să observe pe adresă datul când timpul lor expiră. De exemplu: Când pe adresă stă 15 Ian. —1919, însemnează că în 15 Ianuarie 1919 timpul lor abonat expiră, și sunt rugați să ne înștiințeze numai decât dacă voesc continuarea lui.

O S U G E S T I E (PROPUNERE)
Unii dintre cititorii noștri primind ei înșisi un ajutor beneficător din coloanele acestui jurnal, și dorind că alții să fie ajutați la fel îl abonează pentru prietini și cunoscuții lor.

Noi considerăm aceasta faptă de potri-

vită, nu numai pentru că ei astfel servesc cauza și interesul Adevărului, dar pentru că omul în starea lui prezentă este de dispoziție totdeauna a trage înapoi, și de multe ori de la lucruri spre beneficiul său, și lucruri valoroase. Dar fiind odată dus să guste cea ce potrivește gustul său, el nu mai trebuie ajutat—să ține singur după ele.

"Ori cine va fi dat un pahar de apă (Adevăr) în numele meu, adevăr zic vouă, nu va pierde plata sa."—Mareu 9:41; Evrei 6:19.

EXEMPLARE GRATIS
acei cari au cunoscuți cari să interesează cu Scriptura sunt indemnăți, dacă binevoesc, să ni trimită adresele lor și noi le vom trimite numere gratis de probă pentru citire. Numărul adreselor, fie multe sau puține, va fi apreciat.

Veghetorul Diminetei

.....și.....
Anunțarea Impărăției Lui Christos

VOL. II

15 FEBRUARIE, 1919

NO. 2

Vorbirea de Reu și Presupuneri Rele

"PRE NIMENEA SĂ NU DEFAIME, SĂ NU FIE GALCEVITORI, CI LINI, ARETAND TOATA BLANDEATA CATRĂ TOTI OAMENI."—TIT 3:2.

MULTE sunt metodele periculoase pe care natura căzută le întrebunțează în încercările ei spre a ține conștiința. Noi cunoaștem oameni cari s'au câștigat cunoștința din instrucția Scripturală contra defăimării, de reu și inchipuirilor rele, și cu toate acestea ei sunt așa de confuzati în subiect și așa de neînșuruiți a-și judeca conducerea lor însuși încât ei cuvântă defăimare în cuvântările lor în care ei își expresează disprobarea lor pozitivă contra vorbirii de reu. Spre a feri o astfel de stare confuzătoare e bine a avea în minte o deslușire clară a acestor condiții.

DEFAIMAREA UN FACTOR ÎN ANARHIE

O defăimare e ori și ce, ce este cuvântat cu intenția de a vătămă pe altul, fie că cuvântarea e adevărată sau falsă. Atât legea Lui Dumnezeu cât și legi le oamenilor s'au unesc că așa a vătămarea rea. Intru adevăr, mulți defăimători nici odată nu sunt invinuiți sau părăți; adevărat că chiar și ziarele de multe ori scapă de păgubiri sau pedepse grele pentru defăimări înfruntătoare pe baza că ei le publică numai ca și o noutate care potrivit să cuvine poporului. Oameni publici consideră o treabă bună a lăsa defăimările ordinare să meargă neobservate, știind că multe din constatările sau adevăriturile făcute de presă contrar vor fi potrivite și vrednice de crezut dar pe când sunt falsificări.

Resultatul defăimării publice este foarte vătămător, și aduce o creștere graduală de ceartă printre popr. Această condiție de sigur să lucră reu pentru ei și instituțiile lor. Ofițeri guvernului și alți oameni astfel defăimați perde influența lor spre bine asupra altor clase de jos, cari sunt astfel ajutați zi după zi la mai merânduială, și sunt astfel pregătiți pentru periodul anarhiei despre care Scriptura ne arată așa zugrăvit, și care e acum în îndeplinire în toate părțile.

VORBIREA DE RAU SEMNIFICĂ O NELEGIUIRE

Vorbirea de rău cuprinde în sine toate zicerile defăimătoare sau vătămătoare contra altor—cuvinte de rău, amărăciune, mânie sau ceartă—ori și ce, ce ar vătămă pe unul în ori ce grad. Chiar și o amintire necinstită despre un altul, vătămând cinstea lui, este vorbire de rău, chiar și dacă cuvântarea necinstită ar fi adevărată.

Toate cuvintele noastre sunt luate de către Domnul ca o tablă de materii a inimii. Dacă cuvintele noastre sunt sîrălice, ușuratică, neplăcute, nemulțămitoare, resculătoare sau cu necredincioșie, domnul judecă inima potrivit cu acestea, pe principul că "Din prisosul inimii vorbește gura." (Matei 12:34.) Astfel în toate deosebitele împrejurări a vieții zilnică, cuvintele noastre continual duc mărturie Lui Dumnezeu despre condiția inimii noastre.

Asemănarea Lui Dumnezeu nu poate cuprinde în sine de sigur nici un fel de leacuri vătămătoare nici unfeli de convorbiri necurate și nesfinte, sau vre un fel de cuvinte resculătoare. Deci astfel de lucruri să fie de tot înlăturate dela acei care urmează numele lui Christos în sinceritate și adevăr.

Limba este cel mai puternic membru a corpului omenesc. După cum Scripturile spun, cu ea putem mări pe Dumnezeu și vătămă pe oameni. Nu numai putem vătămă pe acei cu care venim în atingere cu limba noastră, dar cuvintele noastre pot săși lătească influența în latul lumii și din generațiune în generațiune. Limba este cea mai minunată putere ce Dumnezeu nea dat. S'a zis că toate experiențele vieții să afundă când sunt prezentate în grai. Când sunt pronunțate cugetele să apasă adânc asupra minții. Noi de sigur trebuie să fim în seama de limba noastră.—Iacob 3:9.

PRE-INCCHIPUIRI RELE DAU INTELESUL UNEI INIMA NECURATA

Presupunerele rele constau din pre-închi-

puirea motivilor rele ca și când ar fi, dinapoia cuvintelor și faptelor altor. Eșind dintr-o inimă neconsecrată pe deplin, preînchipuirile rele vor atribui motivilor rele sau egoiste la ori ce lucru și faptă bună. Această formă de păcat este explicată de apostol Pavel ca și contrari cuvintelor Domnului Isus, impotrivoare nepoșilor și unor de acelaș spirit cu mânie și ceartă—lucruri ale cărnei și a diavolului.—1 Timotei: 6:3, 5; Galateni 5:19-21.

Acei cari au cultivat spiritul iubirei care "nu cugetă rău" au dezvoltat caracterul lor și au devenit "grabnici în temere de Iehova" (Isaia 11:3), vor fi foarte cu băgare de seamă unde este chiar și o arătare de reu, pe când la acelaș timp ei vor feri invinuirea intențiunilor rele până ce sunt siliți a le arăta de dovezi netăgăduite. E cu mult mai bine a primi unele fericiiri mici și a suferi unele perderi mai neînsemnate decât a invinovăți pe o singură persoană nevinovată. Domnul, care a îndreptat conducerea în astfel de afaceri, e de prisos în stare să ne respălătească pentru ori ce perdere ce noi întâmplăm urmând sfatul Lui.

A IMPUTA MOTIVE BUNE ESTE ÎNGRIJIRE

Creștinul adevărat va cultiva dispoziția spre a cugeta cu îngrijire de cuvintele și faptele altora, și așa presupune că intențiunile lor sunt bune, până ce el are dovezi mai bune despre contrariul. Chiar și atunci va merge la vinovat singur, potrivit cu instrucția dată în Matei 18:15; și dacă ocasiunea cere, va lua pașii următori, cum e directat de Domnul.—Matei 18:15-17.

Din punctul de vedere a principiului lor înalt de apăsare a legii Divine, Creștinul adevărat privește că în ochi Domnului ura este omor, defăimarea esteucidere, și nimicirea numelui bun a aproapelui este hoție. Ori care din acestea făptuite în Biserică printre poporul pretins a Lui Dumnezeu sunt fără indoială, rele—hoția sau omorarea fratelui.—I Ioan 3:15.

Intru adevăr cu putere declară Scripturile că inima naturală este "mai înșălătoare decât toate, și stricată foarte." (Ieremia 17:9) Acei cari să deprind a vorbi de rău și presupuneri rele și care încearcă săși îndreptătească conducerea încă n'au intrat în școala Lui Christos sau alt cum sunt numai în clasa copilărească, de oarece ei nu arată a cunoaște că spiritul iubire frățească ar fi a lor.

DIFORITE CAI DE A PRESENTA FALS PE ALȚI

Mărturia mincinoasă să aplică nu numai la cuvântările false, dar tot așa la ori ce fel de

înțelegere greșită ori falsă, fie prin spunere directă sau indirectă (prin altul) din care să poate trage un înțeles greșit sau rau. Unul poate duce o mărturie mincinoasă printr-o clătire cu capul, printr-o sucire din umăr ori chiar și printr-o tăcere când ar trebui să vorbească.

Una din cele mai grele lecțiuni pentru creștini, invederat, este a învăța comanda Domnului că dacă și au ceva neplăcut să zică despre un frate sau soră, ori ce criticare s'ar ofera despre viața privată a cuiva ei să meargă la ceea persoană impotrivită deadreptul. (Matei 18:15-17.) Poate că nici pe o cale nu reușește Adversarul așa de bine să sădească rădăcinile amărăciunii, producând înțelesuri greșite, mânie, aprindere, ură, ceartă, și alte lucruri a cărnei și a Diavolului, decât a ținea inapoi pe poporul Domnului dela supunere acest ordin. Deci să permitem iubirea săși facă lucrul ei perfect în relațiunea noastră unii către alți.

IUBIREA O PEDICĂ LA CUGETELE RELE

Legea iubirei oprește pe poporul Lui Dumnezeu de a urma exemplul primejdios a lumii. Legea Creaturii Nouă ordonează tăcere tuturor acelor care incunoștiințează sau recunosc pe Marele Dătător a legii, zicând, "Nu defăimați pe nimenea" (Tit 3:2). Și încă mai mult, ea merge și mai departe și declară contra cugetărilor rele presupunerile și inchipuirile rele: iubirea nu cugetă reul" (1 Corinteni 13:5) Iubirea umplând inima noastră nu numai va împedea conducerile rele și cuvintele vătămătoare, dar deasemenea cugetările rele.

Intru adevăr, spre a întipări importanța acestui subiect, marele Invățător declară școlarilor din școala Lui, "Că cu judecata cu care judecați veți fi judecați, și cu măsură cu care măsurați vi se va măsura." (Matei 7:2.) Și eară El îi învață să se roage, "și ne eartă nouă păcatele noastre precum și noiertăm păcătoșilor noștri." (Matei 6:12.) "Așa va face și Părintele Meu ceresc vouă, dacă nu veți fi ertat din inimile voastre fiecare fratelui său." (Matei 18:35) Dacă noi păstrăm în inima sămțământ reu contra altora nici Părintele Cefesc nu ne va erta nouă. Să observăm că Domnul nu ne învață în rugăciunea Sa, "Eartăne nouă, nu după cum noi ertăm altora," ci precum noi ertăm," etc.

CURĂȚENIA INIMEI UN ADVANTAGI DE PREGATIRE ISCUSIT

Creștini cari sunt Bătrâni în școala Lui Christos și cari sunt astfel potriviți să învețe pe alți, nu să fie nu numai pe din afară curați, dar

deasemenea și inleutru. Ei sunt spătați prin apa cuvântului de urâciunile și necurătențiile cărnei. Și nu mai sunt de aici în color școlari păcatului, nu sunt controlați de dorințele și slăbiciunile cărnei căzută și spiritului lumii. Ei n'au să poarte deci fructele nedreptății—mânie amărăciune, ură, certe defăimări, vorbiri de rău, presupuneri rele și, etc.—2 Corinteni 7:1.

O inimă curată semnifică o voință curată, o dorință o intențiune și scopuri curate, cari ca și acul către magnet, totdeauna să întoarcă către dreptate. Cu toate că unele ispite ne așteptate și puternice pot pentru un moment, pentru slăbiciunile cărnei, să tragă la dreapta ori la stânga, însă cu toate acestea ea grabnic recăștigă starea ei normală, care este credincioșia adevărului și a dreptății. O inimă curată iubește dreptatea și urește nedreptatea. Ea iubește curățenia persoanei, îmbrăcăminte, vorbirii și a obiceiului. Ea are plăcere în societatea curățeniei și să teme de ori ce alta, știind că vorbirile rele strică obiceiurile bune." —1 Corinteni 15:33.

Noi avem să deosebim strict curățenia inimei, voinței, intenției și absolută curățenie de toate faptele, cuvintele și cugetele: de oare ce până la cele dintâi sunt posibile, cele din urmă sunt neposibile pe atât pe cât avem corpurile noastre muritoare și suntem împrejuțați de condițiuni prezente nefavorabile. Principiul așezat înaintea noastră e, "Fiți desăvâșiți precum Părintele vostru din Ceri este desăvârșit." (Matei 5:48.). Cu acest principiu să ne măsurăm pre noi înșine continual, și nu unul pe altul; și la acest principiu să ne sirguim a aduce toate conducerile vieții noastre precum și cugetele inimei noastre.—2 Corinteni 10:13; Psalm 19:14.

CUM SA ȚINEM CURĂȚENIA INIMEI

Acei care au făcut o deplină consacrare de inimă Lui Dumnezeu, aceea inimă devine o inimă nouă curată sub legea iubirei. Dar cu toate acestea curățenia inimei lor, intențiunile voințelor lor, să îndeplinească legea aurită a iubirei, acestea au o luptă de a lupta. Legea mebrilor lor, deșădate prin păcatul moștenit, e legea puternică a egoismului, contra legii nouă cărei ei s'au predat—Legea iubirei.—Romani 13:10; Iacob 2:8.

Cu toate acestea neputința lor de a trăi după cererile Legii nouă nu trebuie să fie prin lipsa de voință, nu din lipsa de intențiune a inimei curată și credincioasă. Ori ce greșeli ei fac, ori cat de neajunși ar deveni la timpuri să câștige învingerea, trebuie să fie cu totul numai pentru slăbiciunile cărnei și urmările adversarului, care inima lor curată a lipsit să se împotrivească.

Aici promisiunile Domnului sunt arătătoare, asigurându-i că El știe și cunoaște slăbiciunile lor, precum și viclenia Diavolului și influența spiritului lumii, care este contra spiritului de iubire. El le spune că ei pot liber merge la Tronul Harului Ceresc, unde primesc milă și har în privința lipselor lor să vetuiască potrivit cu principiul care inima lor îl încunoștiințază și cărui ei să sirguese să se conformeze el deasemenea îi asigură că ei pot să aple în ori ce timp de lipsă.—Evrei 4:16; Efeseni 6:12.

Folosinduse ei de aceste daruri și privilegiiuri pregătite prin Preotul nostru Mare, Isus, ei sunt în stare să lupte o luptă bună în contra păcatului, să respingă atacurile Diavolului asupra inimei lor să'l respingă după ce au năvălit în carnea lor.

Astfel, și numai astfel, va putea creștinul să țină inima lui curată și să susțină poziția lui ca un luptător a luptei bune, unul dintre biruitori lumii și a spiritului ei.

AMEGHIRA DE SINE A UNEI INIMA NECURATA

Mintea cărnei va căuta să intre într-o societate cu mintea nouă a spiritului, și va fi gata să primească iubirea și regula vieții, sub anumite condițiuni. Mintea carnală s'ar preface să recunoască iubirea numai în cuvinte, în pretin dere, în formă—o formă de pietate fără putere.—2 Timotei 3:5.

Infățișările iubirei, așa unele cum iubirea le ar manifesta, amăginduse presine și căutând să amăgească pe alți. Pe buze, poate fi zimbirea cuvântului laudei, a bine voinței a nobilității pe când în inimă pot fi simțurile egoismului, pizmei și urei. Subt condiții favorabile aceste mișcări ascunse a păcatului în care să pot descoperi pe sine într-o defăimare ori vorbire de rău ori înfruntare în cuvintări mai mult cu socoată compuse. Ori continuând a se înrăutăți în inimă, când ocaziunea să dă, ele aduc afară mânie, ură, amărăciune, ceaartă și alte lucruri ale căjrnei și a diavolului, cu totul contrar la conducerea unei inimi curată și departe de ordinile Legii Creaturei Nouă—Iubirea—2 Timotei 3:13. Romani 7:5; Gațăteni 5:19-21.

Trebuie să avem clar înaintea minții noastre faptul că obiectul ultim a tuturor purtărilor Lui Dumnezeu cu noi și pentru noi, și ultima însemnătate a promisiunilor Divine promise nouă, sunt dezvoltarea iubirei, care este asemănarea Lui Dumnezeu, pentru că Dumnezeu este Iubirea. Și această iubire să fie dezvoltată în noi în înțelesul și în gradul propus de Dumnezeu, ea trebuie să vie dintr'o inimă curată și în deplină armonie cu Domnul, și Legea Lui

de iubire, dar cu totul împotrivoare Adversarului și legei sale necurată, gelozie și egoism. —1 Timotei 1:5.

IUBIREA DESVOLTATA DE PRINCIPIUL DREPTĂȚII

A avea acest fel de iubire în desvoltarea ei potrivit unuia trebuie să aibă o conștiință bună, bine regulată din Scripturi; de aceea studierea Cuvântului Lui Dumnezeu este foarte importantă. Cugetarea la Legea Lui Dumnezeu este de asemenea de lipsă. Trebuie să reconoaștem faptul că sunt ordini Divine cu principii dinapoia lor și aceste principii au să fie încorporate în caracterul nostru. În alte cuvinte trebuie să avem mintea Lui Christos. (1 Corinteni 2:16) Apostol zice, "Umblați potrivit spiritului și

nu veți împlini pofta cărnei."—Galateni 5:16.

Această îndemnare însemnează că noi să grijim toate faptele și umblările vieții, precum și toate cuvintele noastre; pentru că acestea sunt un izvor de binecuvântare sau de vătămare altor. Precum nepotrivirea să află în sufletul (inima) său, așa este el." (Proverb 23:7.) Uni pot să amăgească pe alți pentru un timp, dar Domnul cunoaste dacă căutam a plăcea Lui.

Trebuie să ne sirguim a plăcea Domnului în toate și să veghem conducerea pe din afară așa că umblarea noastră fie înțeleaptă. Chiar de și știm că lume va lua cugetul și sirguintele noastre mai bune ca fățarnice, cu toate acestea, calea noastră este clar desemnată—calea Domnului—Calea înțelepciunii.

Uneltirea unui Reu cum sa'l invingem.

"OPUNEȚIVĂ DIAVOLULUI, ȘI VA FUGI DELA VOI."—IIACOB 4:7.

CUVÂNTUL Diavol reprezintă un reu care prin ambiție urâtă întâiul împotrivor a Lui Dumnezeu, care încercând să stabilească un asemenea guvernament a Atatputernicului, și care au fost aruncat din ceri și tăiat dela toate asociațiunile cu ființele sfinte. Numele său care au fost odată Lucifer, un strălucit, au fost schimbat în Satană, dând de înțeles dusman, părător. El care au fost odată chemat, "Fiul dimineții," au devenit prințul "guvernătorul întinericului." (Isaia 14:12-16; 3fes 6:11, 12.) Nu numai sieși s'au făcut reul și încetând de a mai fi ingerul luminei "steaua dimineții," dar el a devenit ațățătorul răului, călăuzătorul la rău. Potrivit Scriptural e socotit că el au reușit a trage dela Dumnezeu, nu numai întreaga familie umană prin amăgind primii noștri părinți în neascultare, dar tot așa au amăgit și un număr mare de ingeri din oastea cerească la păcat șmpotrivinduse lui Iehova.

Aceasta ar putea fi privit pe deasupra o mare învingere a Satanei asupra Atotputernicului Dumnezeu; dar nu e cazul astfel. Dumnezeu a fost totdeauna Domn asupra ori ce lucru. El a hotărât permiterea tuturor acestor abateri să ieie o mare lecțiune atât ingeri cât și omenimea. Aceasta este hotărârea Sa, "în timpul drept cuvenit" va judeca pe toți păcătoși, pe ingeri și oameni și oameni, printr'o companie ce El acum o pregătește și'i restatornicește cu El însuși în armonie, toți care au învățat lecțiunea cum e prisosința păcatului și cum e folosul dreptății și a supunerii. Noi înțelegem că singurul împotrivor acestor regule e Satana însuși și alți după el care au fost clar luminați, de voe liberă s'au ales păcatul. Satana au devenit în legătura, inspirată a păcatului: și distrucție lui

deslușit clar în Scripturi, precum deasemenea și acei pe care'l a cuprins spiritul său, și li e cu neputință ași re-inoi căința—fie în vârsta Evangelică sau în Milineu.—Evrei 2:14; Matei 25:41; Evrei 6:4-6; 10:26-29.

Dumnezeu a promis eliberare omenimei dela puterea Satanei și dela orbirea lui seducătoare. El a promis deschiderea tuturor ochilor orbiți, și destuparea urechilor surzilor, și va lua la o parte vâlul ce acopere toate națiunile. (2 Corinteni 4:4; Isaia 35:5; 25:7, 8.) Acest lucru curând va fi introdus în Impărăția Lui Mesia, care va aranja-o Dumnezeu peste tot pământul, prin Isus Christos Fiul Său. Isus ne a învățat să ne rugăm după aceea Impărăție, zicând, "Vie Impărăția Ta, facă-se voia Ta pe pământ precum în Ceri." Când această Impărăție va fi stabilită, Domnul Isus va lega pe "șerpele cel vechi, Diavolul," cu lanț mare, ca să nu poată înșele națiunile mai mult o mie de ani, până când Christos va fi redicat toată omenimea dela păcat, degradare și moarte—sus la perfecție originală perdută de Adam. Așteptarea între timpul căderii omului în păcat și timpul eliberării și restatornicirii dela cădere a fost folosit ca un obiect principal a trăsăturii Planului Lui Dumnezeu ce duce treaptă după treaptă la rezultatul glorios.

DOUA CLASE ALESE

În umbre și chipuri Dumnezeu au prefigurat marile lucru care este al complectă pentru toată omenimea. În timpul acestor vârste tipice (închipuitoare), El au pregătit o clasă aleasă ca uni care vor governa peste lume ca "prinți în tot pământul," în decursul Impărăției Mili-

Dumnezeu au ales o clasă foarte aleasă de a fi înălțată cu Christos la natură Divină, ființe spirituale, să domnească cu dânsul ca soți ai Săi în această Impărăție pentru a binecuvânte lumea întreagă. Acestea au să deie instrucție la acei care vor avea control asupra feței pământesti a Impărăției. Acestea sunt deosebit aleși, care sufer cu Christos acum, urmând în urmele Lui, ca ei să poată fi înalțati cu El la pozițiunea înaltă la care Dumnezeu neincetat a chemat pre uni din creaturile Sale inteligente.

Biserica Lui Christos au avut ochi deschiși înaintând din lume, văzând mare diferență între dreapta și păcat, între caracterul Lui Dumnezeu și a Satanei. Ei au scăput desubt domnia marelui vrăjmaș a lui Dumnezeu. Nu e el mai mult prințul acestor. Acestea au "trecut dela moarte la viață." Ei sunt într-o stare de relațiune cu Dumnezeu, ca fii ai Săi.

Alte membre din rasa umană fiind căzuți din Adam n'au fost fii a Lui Dumnezeu. Acestea nu sunt fii pământesti precum a fost Adam, dar fii spirituali. Chemarea lor e cerească, deosebindu-se în sacrificarea Vârstei prezente. Ei totuși au unele slăbiciuni carnale care ei le moștenesc ca membre a rasei căzută. Dar ei au devenit Creaturi Nouă în Christos, și petele lor neînălăturabile sunt acoperite cu haina albă a Mântuitorului lor perfect și drept. Perfecțiunea Lui le este foarte întrebuințată, așa că ei pot fi primiți ca sacrificiuri cu Christos, ca și membre în Corpul Său.

VOINȚA E O APĂRARE PUTERNICĂ ÎN CONTRA SATANEI

Satana care e împotrivorul Lui Dumnezeu și care au rătăcit din cale mai mulți din sânti ingeri, opunându-se acestor care au scăpat dela robia lui, și care au aceste nouă speranțe și dorințe. El n'are trebuință să facă atacuri asupra lumii; pentru că lumea este deja sub controlul său—"Toată lumea zace în cel rău." (1 Ioan 5:19.) El atacă pe uni cari caută să se elibereze dela el. Când paianjenul simțește că zboară ceea ce a fost prins în cursă și a scăpat din țesătură, el imediat să grăbește a arunca țesăturile din jurul său. Așa când Satana vede pe careva că încearcă să se scape dela încercarea sau confuzia lui, el altă dată întocnește lațul aruncându-l mai cu putere în jurul lor să se împedecă dacă e posibilă scăparea lor.

Dar Satana nu poate învinge hotărârea voinței umane. Dumnezeu a dat fiecărei creatură această apărare; și oricine nu rupe această apărare prin stăruință ascultătoare ca voința să nu fie influențată de rău poate învinge puterea păcatului și a Satanei până la o considerabilă treaptă. Dar săraca umanitate fi lipsește

ajutorul Divin pentru scăparea lor dela marele Adversari și oastea lui rea. Starea creștinului rănită pe atât cât el să ține aproape de izvorul său puternic. Mai mare e acel care e pe partea noastră decât toți cari sunt în contra noastră. Dacă timpul ar fi sosit deja pentru legarea Satanei, Domnul nostru grabnic l'ar lega. Dar n'au sosit încă în deplin. Fii lui Dumnezeu nu lipsec simțământul, deorece, ei trebuie a se feri de Satana și servi săi. Ei n'au astfel de putere ca noi să lipsim și să încercăm a fugi de frica lor. Dar mai curând ne vom împotrivi și cu tărie vom rezista influențarea lor, cunoscând că în fiecare ispită Dumnezeu a promis și prevăzut un mijloc de scăpare. Cu această cunoștiință noi putem fi tari în prezența fiecărui împotrivor.

MAMON REPRESENTAȚIUNEA EGOISMULUI

Apostol Pavel ne spune că noi nu avem luptă contra cărnei și sângelui, dar contra spiritelor întinericului, sau precum e scris, "spiritele răutăței" în locuri înalte—armatelor mari de ingeri căzuți sub căpitănia Diavolului, prințul demonilor (Efes 6:12.) El puternic conduce pe ingeri căzuți și pe oameni, toți care pot fi pe partea rătăcirii sau nedreptăței. Mulți luptă pe partea lui pentru că ei sunt înșelați și orbiți. Ei din necunoștiință sunt înapoiți cu serviciul lor. Ei servesc la doi Domni: unul e Dumnezeu și altul e Mamon. Isus zice "Nu puteți servi Lui Dumnezeu și lui Mamon." (Matei 6:24.) Noi trebuie să servim pe unul sau pe altul.

Mamon a fost un nume sirian din vechime dumnezeu—dumnezeul bogățiilor, al lacomilor, reprezentarea liniilor lumești. Astăzi Mamon reprezintă spiritul lumii, egoismul cu șgârcenile sale și iubirea bogățiilor. Satana e conducătorul acestui spirit mamon. Atot Pavel ne spune cum putem noi ști pe care domn avem al servi. El zice, "Servi sunteți aceluia pe care l'ascultați." (Romani 6:16.) Dacă folosim timpul și cugetele noastre a strânge averi și onoruri lumești, dacă influența noastră e pentru luptă și ceartă, pentru egoism în ori ce chip, dacă simpatiile și iubirea noastră sunt rezultate pământesti mai mult decât cerești, noi suntem atunci servi a mamonului, spiritul lumesc, și astfel suntem servi a Satanei, fie că noi îndeplinim aceasta sau nu. Cercetând de aproape cu îngrijire cugetele, cuvintele și faptele în lumina Cuvântului Divin va arăta în curând ori ce creștin dacă el predă serviciul său în deplină dreptate Domnului sau Adversarului. Ori cine servește Diavolului și servitorul lui în armata sa. Dacă noi servim numai cauza dreptății, noi suntem pe partea Dumnezeuului

CUM AVEM A RESISTA ATACURILE SATANEI

Fii Domnului au să vadă de nu sunt ei înșelați în păcat și serviciul păcatului; la acest punct ar fi părăsit colorile și ar lua starea lor împotrivoare Domnului. Dacă creștinul a luat o hotărâre statornică contra Satanei și înșălăciunii lui, ei sunt ajutați dela atacurile sale—nu că ei se ferește de dânsi în sensul că el e fricos de ai vătămă, dar el îi va lăsa. Retrăge tocmai precum în general o armată s'ar retrage dela o cetate după ce au aflat că porțile au fost apărate și întărite și atacul a fost zadarnic. Dacă Adversarul află pe uni bine întăriți și cu opunere hotărâtă pe viitor, el în timp se retrage. Ear dacă acolo ar fi ori ce întrevorbiri cu păcatul, ori ce mișcare considerând o afacere și când aceasta e văzută a fi păcat, o intrare e făcută de Adversarul în acelaș timp; și el va reînoi atacând și imbulzând afaceri înlocuind-se în mai multă înșălăciune, ca el să poată lua control, și să poată intra în inima în care a aflat slăbiciuni.

De aceea e mai important dacă fii Lui Dumnezeu ar face o pozitivă și promptă hotărâre când recunoaște că e retras la reu. Îndoiiala la moment e foarte primejdioasă. Acei care au starea lor pentru Domnul, cari se dau însuși îndeplin și sinceri Lui, El îi apără. El poate permite ca ei să fie atâcați pentru timp, dar El îi eliberează pe atâta pe cât ei rămân cu credincioșie și adevărați; și ei vor fi întăriți după cum rezultă ispitele.

METOADELE ATACULILOR ADVERSARULUI

Atacurile Adversarului sunt de obicei în-

deplinite de ingeri săi. Noi nu presupunem că Diavolul e singur în fiecare parte de lume, ori în mintea a tot poporul lumii—nici chiar în mințile atot poporul Lui Dumnezeu. Noi avem a presupune că ori-unde Ia ori ce loc lucrează. Ingeri căzuți totdeauna sunt gata a se amesteca în drepturile și libertatea oamenilor, și să'i aducă mai îndeplină subjugare, dacă e cu putință. Dar ei particular încearcă să prindă în cursă pe fii Domnului. Adversarul arată a fi totdeauna sprinten să intre în armata Bisericeii și să încearcă să facă în rânduele ei stricăciune.

Faptele Satanei asupra minții oamenilor. Mintea fiind imperfectă prin cădere, moștenind rezultatul spre păcat. Atacurile Impotrivotorului pot veni prin ființe umane, cari propun și cugetă nedrept de alți. Probabil că el să silește mai tare în acest lucru decât în ori care altul pe această cale. Apostol îndeamnă pe toți fii Lui Dumnezeu să nu lase ca comunicatură rea să casă din gura lor. Impărtășirile reului adese ori au efect sfâșiind caracterul, și fiecare Creștin ar trebui să fie îngrijat nu numai pentru protecția sa, dar de asemenea pentru protecția altora. Fiecare fiu al Lui Dumnezeu ar trebui să vadă dacă inima sa e ținută curat și liberă de înșălăciunile murdare și apoi el nu va fi în primejdia împărtășirii reului nici în alt mod prin cuvintele sale. Ar trebui ca noi cu îngrijire să veghem conducerea noastră, că nu cumva faptele noastre necugetate să cauzeze vătămare cuiva și umbră în contra Adevărului, pe care noi așa mult îl iubim, și serviciului la care noi ne am încredințat. Z' 16-147.

Studii in Scripturi seria V cap. 7.

CE NU SEMNIFICĂ ACEST TITLU.—CE SEMNIFICĂ.—ONORARILE LUI NEDISPUTABILE.—NU POT FI PRETINSE DE NIMENA ALTUL.—FIUL OMULUI DUPA CUM E VAZUT DE LUME.—PRIVIREA LUI PILAT, PRIVIREA LUI ROUSEAU, PRIVIREA LUI NAPOLEON.—SEMNIFICAREA ADEVERIRILOR, "FRUMUSEATA NU ERA IN EL CA SA'L DORIM;" "ȘI CHIPUL SAU AȘA STRICAT;" "CEL MAI DE CĂPITENIIE INTRE ZICI DE MIL."—"DA CU TOATE CEL MAI IUBIT."

PRINTRE multe titluri aplicate Domnului nostru, și unul care mai adese ori l'au folosit El însuși, e "Fiul Omului". Uni au fost înduplicați a considera că aceasta a fost o recunoștiință (concesie) din partea Domnului că el ar fi fost fiul lui Iosef; pe când această concesie e întregă falșă: El nici odată n'au recunoscut pre Iosef ca părinte al său. Din contră va fi notat că acest titlu care s'au aplicat lui însuși e folosit, nu numai în privința vieței sale pământesti, ci tot odată și cu privire la condiția și gloria presentă. Și din acest fapt uni s'au întors la alt grad care are aceea însemnătate, și pretind că arată că Domnul nostru acum e un om în ceri — cum că El are parte la natură u-

mană. Aceasta după cum ne vom sirguii a arăta, e cu totul un cuget fără garanță, o necuprindere a titlului, "Fiul Omului." Deci la timp convenit să notăm că așa un cuget nu are înțelegere cu sunetul întreg a învățătorei Scripturale. Adevirile Scripturei sunt cele mai puternice, că umilirea Domnului la natură umană n'a fost perpetuală, ci numai pentru scopul de a aduce în efect rescumpărarea omului, plătind pedeapsa pentru om, și prin aceea dovedinduși însuși credincioșia Sa cătră Părintele, pe baza pe care El îndată după aceea a fost prea înalțat nu numai la mărirea pre care El a avut o cu Părintele mai nainte de ce lumea a fost, însă la o mărire mai exelentă, cu mulți mai presede-

ingerilor, principalităților și a puterilor la natura divină, l'a așezat dea dreapta Macstății Sale în înălțime.

Notează cu îngrijire vro câteva din aceste titluri folosite de Domnul nostru după cum urmează:—

"Fiul Omului va trimite pe ingeri Săi," în secerișul Vârstei Evangheliei. — Matei 13:41.

"Așa va fi prezența Fiului Omului," în secerișul sfârșitului acestei-Vârste. — Matei 24:27, 37.

"Când Fiul Omului va veni în mărirea Sa, și toți sfinți ingeri cu El." — Matei 25:31.

"Și Fiul Omului să va rușina de dânsul când va veni în mărirea Părintelui Său." — Marcu 8:38.

"Și dacă veți fi văzut pre Fiul Omului înălțându-se unde era mai înainte?" — Ioan 6:62.

"Cel ce s'a pogorât din ceri, "Fiul Omului." — Ioan 3:13.

Scripturile pun în asemănare pe "Fiul Omului" cu Domnul mării, și cu omul Isus Christos, care s'au dat pre sine, și cu preuman LOGOS, care au venit din ceri și a fost făcut trup. Și e învederat că Iudeii n'au avut în cuget că titlul "Fiul Omului" semnifică fiul lui Iosef, sau, un sens ordinar, ca fiul omului să primească viață dela un părinte uman: aceasta e arătată prin faptul când ei au întrebat, zicând, "Noi am auzit din lege că Christos rămâne în etern: și cum zici tu, că" Fiul Omului va fi înălțat? Cine e Fiul Omului? (Ioan 12:34). Învederat că Iudei au unit expresiunea, "Fiul Omului," cu demult așteptatul lor Mesia, nici o îndoială speranța lor fiind bazată într-o mare măsură pe adevărul lui Danel (7:13). Văzutam noaptea în viziune, și eată unul ca fiu de om venind cu nourii cerului, și a ajuns la Ce Vechi de zile, și l'a dus înainte Lui, și i s'a dat domnie, mărire și regat, ca să'l servească toate popoarele, națiunile și limbele, și domnia Lui va fi domnie eternă, nu va terce și regatul Lui nu se va sfârâma. Domnul nostru s'au asemănat pre sine însuși cu această descripție în descoperirea Sa (Apocalips 14:14) unde se reprezintă pre Sine ca unul asemenea "Fiului Omului, având pe capul Său cunună de aur, și în mâna sa seceră ascuțită" — Secerătorul secerișului Vârstei Evanghelice.

Cu toate acestea, e chiar asigurat că acest titlu nici într-un sens nu se referă la fiul lui Iosef, și cu toate că el cuprinde natura umană care au fost luată pentru scopul de a o sacrifica pentru totdeauna și că El acum e un Spirit viu de gradul cel mai superior. (Everi 2:9, 16; I Petru 3:18; Ioan 6:51; Fil 2:9), întrebarea să redică de ce s'au ales așa un nume, așa un titlu? Nu avem noi pricina a ne îndoi că trebuie să fie

oarecăr argument particular pentru, el, alt cum titlul particular nu ar fi folosit, pe când fiecare titlu a Domnului își are însemnătatea sa, particulară, când e înțeles?

E cel mai important prejudiciu a folosi acest titlu. E un titlu de înaltă onoare, pentru o perpetuă reamintire a măreției sale învingere — a cerdincioșiei sale umilirea ascultării sale de toate arajamenturile Părintelui Ceresc, chiar până la moarte și moarte de cruce, prin care s'au dobândit titlu la toate prezențele Sale prospective de onoare și glorie, rang și putere, natură Divină Prin acest titlu, "Fiul Omului," Dimpună ingeri și oameni privesc la marele fapt de umilință arătat din partea Unicului Născut a Părintelui, și la principiile supuse a guvernului Divin—cel ce să înalță pre sine să va umili, și cel ce să umilește va fi înălțat. Astfel tot timpul acest nume a fost folosit vorbește o mulțime de instrucții valoroase la toți acei care au a fi învățați de Dumnezeu, și cari sunt doriți al onora și a face cele ce sunt plăcute în ochi Săi.

În același sens că Domnul nostru a fost făcut "din seminția lui David," și din "seminția lui Abraam, Isac și Iacob," El au fost deasemenia din seminția lui Adam, prin muma Eva; — încă după cum am văzut, nepătat, deosebit de păcătoși, seminția femeii e referat a fi luptătorul în contra șerpului, încă nici o amintire nu e că Eva au avut vre o semănță în deosebi de bărbatul ei, Adam. Și în același sens e convenit a cugeta și a vorbi de Domnul nostru ca seminția lui David, în egalitate e potrivit a cugeta de El a lui Adam, prin Eva. Și aceasta, noi credem, e cugetul care zace înapoi pe titlu, — "Fiul Omului."

Adam, ca și cap al rasei, și cel hotărât ai da viață, a lipsit a da viață vecinică generațiunii sale următoare, din cauza neacultării sale; cu toate că, promisiunea Divină a privit înainte când Mesia, va fi în fact asemănat (făcut în asemănare) cu rasa lui Adam și toți urmașii lui. Adam a fost omul cel dintâi întru aceea că el capul rasei oamenilor, și în el au locuit titlul pământesc și domnia. Notează referențele profetice despre Adam, Ce este omul că și amintești de dânsul și fiul omului că tu îl cercezeți? Făcutu-lai cu ceva mai pre jos decât pe ingeri? Cu puțin mai mic decât ingeri l'ai făcut, cu onoare și mărire l'ai încoronat; Lai făcut domn preste lucrătorile mânelor Tale, toate le ai supus sub picioarele lui toate oile și toți boii, ba și ferele câmpului;" (Psalm 8:5-8).

Acest drept pământesc, drept de regă, drept de domnie au căzut în disordine, a fost pierdut prin cădere, dar această a fost parte și participă din cea care a fost răscumpărată prin Jertfa

cea mare pentru păcat. După cum e scris desp. Domnul profetic, "Și tu, turnule al turmei, în-tărîrea ficei Sionului, va veni până la ține și domnia cea de mai nainte" — Mica 4:8. Astfel vedem că speranța lumii, sub aranjamentul divin zace, în venirea marelui Fiu și moștenitor a lui Adam, Marele Fiu a lui Abraam, Marele Fiu a lui David, Marele Fiu a Mariei. Aceasta nu înseamnă că viața acestui Fiu ar veni prin Adam sau Abraam ori David ori Maria. După cum deja am văzut, ca Fiu-după-lege sub aranjamenturile Divine, e socotit ca un membru a familiei, vrednic a răscumpăra și redica pozițiile pierdute. În cazul Domnului, am văzut clar că viața Domnului n'a venit prin părinți pământești, ci numai organismul fizic — viața lui a purces și venit dela Dumnezeu, și dela origine (inceput) a fost cunoscut ca Logos.

Și cu cât mai mult cercetăm acest subiect cu atât mai învederat ne apare, de oare ce studentul grec poate fi gata informat despre faptul că în toate împrejurările care folosește termenul "Fiul Omului" el l'au folosit într-un mod puternic, care nu dispăre din tâlmăcirea noastră "Fiul Omului. Și dreptul Domnului la acest titlu e nedisputabil (nu poate fi contrazis), precum Adam a fost perfect, și toți ce din rasa sa degenerați (corupți), de acesta singur fiu care să atărnă de rasa lui Adam, a fi Răscumpător a tuturor posesiunelor (averilor) în actul de răscumpărare a rasei, și de când a răscumpărat-o din blestăm și dela pedeapsa morții titlul Fiul Omului a venit legal (după lege) și nedisputabil în stăpânire.

Și nu numai a fost potrivit titlul în decursul periodului când s'au dat pe Sine ca un mare "Răscumpător pentru toți", dar e potrivit și în decursul Vârstei Evangelice Când alege pe conlucrători Săi pentru marele program de Restatornicire care e în progres. Și mai mult acest titlu va aparține potrivit în decursul condițiilor Impărăției Milineală, când El va fi (precum și acum e înalțat și schimbat) Fiu al Omului (Adam) a urmărit lucrul restatorniciei răscumpărarea (scăparea) posesiunii răscumpărată. — Efes 1:14; Rut 4:10.

"OMUL ISUS CHISTOS", PRIVIT DECATRĂ NECREDINCIOȘI.

Nu numai următori devotați a Domnului nostru Isus Christos au recunoscut înțelepciunea și mila lui și au notat că El a fost "umplut cu toată plinitatea Lui Dumnezeu," însă chiar și împotriviții lui l'au recunoscut cât de departe este El de rasa noastră ordinară, după cum cetim, "Și toți mărturisiră despre dânsul, și să minunau de cuvintele Sale plăcute ce eșeau din gura Lui." (Luca 4:22). Alți zicea "nici un

om n'a vorbit vre odată ca și acesta." (Ioan 7:46). Și Pilat incunjura de a nu dîstruge viața Iudeului nobil de care el nici odată n'au văzut, să grăbiră, a face cea din urmă scăpare, și a împăciui pe poporul răutăcios, pe care îl cunoște că e atățat de farisei și cărturari, geloși și cu pizmă asupra Domnului. Pilat a căuzat în fine al aduce înaintea părășilor Săi învederat cu cugetul că după o căutare asupra viitorului său nobil ei s'ar întoarce dela ură și nedreptate. Așa prezentându-l pe El, Pilat a strigat, — "Eată Omul!" În cuvinte puternice ca și cum ar fi voit a zice, omul pre care voi îl cereți să fie crucificat nu e numai Iudeul mai pre sus de ceealați Iudei, ci Omul mai pre sus de toți oameni. Și aceasta a fost privința umanității Domnului despre care Ioan declară, "Logos trup s'a făcut... și noi văzurăm mărirea ca mărirea unuia născut dela Părintele, — plin de har și Adevăr." — Ioan 1:14; 19:5.

Și în această legătură să ne amintim de lauda des citată și bine cunoscută, a "Fiului Omului, și învățăturile, lui Roseau, un francez celebrat: —

Cât de neînsemnate sunt cărțile filosofilor, cu toată pompa lor, în asemănare cu Evanghelia! Poate fi că scrierile deodată așa ridicate și simple sunt lucrul oamenilor? Poate acela acărui viață ei zic că nu e mai mult decât a unui om? Este ceva în caracterul său entusiastic sau lăcomos ori sectar? Ce dulceață, ce curățenie în căile Lui, ce har atingător în învățăturile Lui! Ce măreție în conducerea Lui! Ce înțelepciune adâncă în cuvintele Sale! Ce prezență de minte, ce delicăție și abilitate în răspunsurile Sale! Ce Imperi asupra pasiunelor Sale! Unde e omul, unde e înțelepciunea, a suferi, și a muri, fără slăbiciuni și fără privesește? Prețini mei, oameni nu inventează asemenea acestui; și facturile cu privire la Doctrinile, la care nimenia nu să îndoește, nu sunt așa de bine dovedite cam pe cât sunt a Lui Isuss. Acest Iudeu nici odată nu ar fi putut frânge tonul sau cugetul moralității. Și Evanghelia are caracteruri pline de adevăruri, așa mari, așa de îmbolditoare, așa de perfecte care nu să pot falsifica, așa că născocitori ei fi mai minunați decât acela pe care ei îl zugrăvesc."

Urmarea laudei fiului Omului e credințată de renumitul Napoleon Bonaparte: —

"Dela inceput până la sfârșit Isus e tot acela; tot deauna e acel — maiestic și simplu, nemarginit de aspru și nemarginit de blând. O viață cu deamănuntul trecută pe sub ochiul publicului, unul care nici odată nau dat ocașune greșului. Conducerei sa înțeleaptă ni frânge admirația noastră ne face a ne minuna de unirea puterii și a blândetei Sale. Asemenea

in vorbire și in fapt, El e inluminat, statornic și inlăstiat. Măreția Sa în caracter e zis a fi un atribut Divin: ce nume, să'i dăm aceluia a cărui caracter a fost unit în ori ce element de supunere?

Eu cunosc oameni, și eu vă spun că Isus n'a fost un om ci a fost Dumnezeu. Ori ce e în El mă înveselește. Asemănarea între El și altă ființă din lume e imposibilă. El e adevărata ființă prin sine însuși. Ideile și simțurile Lui, sunt Adevărul pe care El îl anunță, modul Său de conferență, e pentru oameni și pentru rânduelile naturale. Nașterea și istoria vieții sale; adâncimea învățătorei Sale, care restoarnă toate greotățile, și e complectă lor deslegare; Evangelia Lui; singura misterioasă ființă, și Imperiul Său, și progresul în toate seculele și regatele; toate acestea înaintea mea sunt o minune, un mister nepătruns, eu nu văd aici nimic dela un om. Cu cât m'aș apropia mai tare, și încât aș examina mai mult, toate rămân preste asemănare mărețe — cu măreție care mă curmă. E înzădar ca eu să reflectez — toate rămân nesocotite! Eu vă provoc a cita altă viață ca și a Lui Christos."

Da de sigur Adevărul rămâne mai străin decât inchipuirile, și El perfectul Om Christos Isus, uns cu Spiritul celui Prea Înalt, a fost așa de deosebit de rasa imperfectă spre care El a pășit a o răscumpăra, lumea într-o adevăr e exuzată de a întreba oare fost-au Isus mai mult decât un om da. Cu siguranță că El a fost mai mult decât un alt om — cu mult mai decât un om păcătos: El a fost deosebit de păcătoși, și ca un om perfect, a fost asemănare nevăzutului Dumnezeu.

"NU ERA FRUMUSEAȚA ÎN EL CA SA'L DORIM".

"Da El crescut-a ca o ramură înaintea Lui și ca o rădăcină din pământ uscut: El n'avea nici formă nici onoare, și dacă îl observăm nu apăsăm a'L dorii. El fu desprețuit și respins de oameni; omul durerilor și cunoscut cu pășuri: și noi ascunsu-ne-am fața dela Dânsul." — Isaia 53: 2-3.

Uni au propus că aceste Scripturi arată că viața (aparența) personală a Domnului a fost mai pre sus decât a altor oameni, privind apoi aceasta ca dovadă că El nu a fost deosebit de păcătoși, ci un părtăș la păcat și la pedeapsa lui degradătoare. Noi ne depărtăm dela această ori-cum, știind că ar fi contrară la întreaga direcție a mărturisirei Scripturale, și lipsește a lega adevărul din contră în unire cu mărturisirea generală Scripturei la acest subiect, care să poate face fără violență la principiul convenit a tălmăcirii, și noi credem că să poate face și areta.

Sunt o multime de forme de cinste, onoare și iscusință, — Foarte deosebite sunt idealurile (modelele) diferitelor popoare, și imperjurările lor. Ideiul iscusinței Barbarilor e respândit la cei mai civilizați, Indieni resboinici, colorați în roș galben, și împodobiți cu scoici și cu pene, și cu cingători sângeroase de pele de pe capul animelor, aceasta ar fi un minnat ideal (model) înaintea unei minți selbategă. Luptători punnali la veriga de premiu, e un semn pentru luptă, e un ideal vitejeasc în cât e cunoscut — "o artă de vitejie" — la uni. La alți herculeși îmbrăcați bogat, sau luptători cu tauri, e un Ideal mare desvoltător de vitejie, care răpește admirația și aplausele publicului. Și așa Ideiuri luate în seamă, după timp și împrejurări și condiții. De când Scriptura comunică despre Domnul nostru Isus la întâia Sa fie înțeles că El n'a venit la Idealurile Iudeilor. E foarte învederat de când acela Unui despre care Pilat a strigat, "Eată Omul!" era Unui despre care Iudeii strigau, "Crucifică! Crucifică! Noi nu avem rege ci Cesar!"

Trebue să ne amintim că pe timpul acela la întâia Sa venire națiunea Iudeică a fost sub jugul Romanilor; și "aruncat peste națiuni" cam peste șase sute de ani. Să ne amintim de asemenea despre speranțele lui Israel concepute din promisiunea Divină lui Abraam, Isaac și Iacob, și întinsă de toți profeti, spre rezultatul că Dumnezeu la timp cuvenit să trimită pe Unul Său, un dătător de lege mai mare decât Moisi, un general mai mare decât Iosua, și rege mai mare decât David și Solomon. Să ne amintim că în acel timp Israel căuta după Mesia în unire cu idealurile lor; și după cum e recordat, că toți arau în așteptare după Mesia. Înă când Isus a fost anunțat a fi Mesia, prezentarea lui a fost așa de diferită de toți acei care'L așteptau, încât inimile lor cele mândre să rușinau de de El; și după cum a fost ei ș'au ascuns fețele lor dela dânsul — își întoarseră dosul cătră El — mai ales conducători și cei mai de frunte a națiunii, acăror conducere au urmat și cei simpli. — Luca 3:15.

Ei așteptau un general mare, un rege mare și un dătător de lege mare, cu un rang mare, plin de mândrie, plin de ambiții, plin de fală, plin de toate voiele sale — mândru în domniile în cuvânt și fapt. Acesta a fost idealul lor din care Mesia ar fi avut a compune calitățile de lipsă ca un rege ar fi avut a învinge lumea, să facă pe Israel națiunea cea de frunte. Ei căutau mândria, obraznicia și tributul, lui Irod, ales de împăratul Rome să le fie rege; ei căutau ceva în asemănare cu generalii și guvernătorii Romei, autăși și etc.; inchipuinduși împăratul Romei e cu toate mai tare și însemnat în tot...

aceste deosebite caracteruri, și al desface de a mai domni și împărați; și a fi acăpați de sub acest jug, ei așteptau pe Mesia să aibă astfel de călități cu tot mai însemnate ca să reprezenteze cu totul mai mare, rang, onoare și mărire a cortului ceresc transferate pe pământ cu autoritate.

Nu e mirare, că cu astfel de așteptări au fost nepregătiți a primi pe Nazareneanul umilit și simplu, care primea în societate pe păcătoși și vameși, și acărui urmă de învingere a lumii a fost "sabia gurci Sale". Nu e mirare că când a fost anuțat că El e speranța lui Israel, regele Iudeilor Mesia, ei s'au întors dosul către El. Nui mirare că cu așteptările lor false de mult nutrite, ei s'ar fi descurajat. Nu'i mirare că lor le au fost rușine a recunoaște pe "Isus ca regele Iudeilor." Ei ziceam, nu e după frumuseața, onoarea și rangul după care noi așteptăm: El nu e Idealul nostru, nici om de stat și rege care să se impotrivească pentru nația noastră și să îndeplinească speranțele noastre de mult nutrite. Da, așa! astăzi în aceeaș asemănare a clasă caută după a doua Sa venire, ei cred că garanția lor de a aștepta pe Mesia sunt așteptările clădite pe "tradițiunile strămoșești" și că acestea ar fi corecte, și în corespundere ei neglijează a cerceta Scripturile onest și serios, l'ar fi făcut "înțelepți spre mântuire."

Astfel de ivire a fost de nedorit, și lipsită de "onoare" (frumuseață) după care ei căutau, la care profetul sa referat, ceea ce e învederat. Dacă ași tălmăci profetia ar fi nestatornică și n'ar fi în unire cu faptul istoriei care recunoaște îndeplinirea ei: și deasemenea ar fi afară din unirea repetatelor declarații despre curățenia Lui, ca un Miel a Lui Dumnezeu care redică păcatele lumii; — Sfânt fără pată, nevinovat, separat de păcătoși.

"ȘI CHIPUL SAU ERA AȘA DE STRICAT"
— Isaia 53: 2-3. —

Aici avem o altă traducere greșită din care să ridică cugete rătăcitoare cu privire la aparența Domnului; și chiar cel mai fără îngrijire cetitor care a văzut fețe de creaturi umane stricate serios din cauza unor suferințe sau boale, sau prin oareș-care întâmplare devine stricat din formă, sau aflat că e cu neputință că fața Domnului să fie mai stricată decât a fiilor oamenilor, și chipul său mai stricat decât a unui fiu de om." E învederat că e ceva rău în astfel de adevăre, pentru că pe așa unul Pilat nu l'ar fi prezentat înaintea poporului, zicând, "Eată Omul!!" Pentru așa unul poporul comun nu ar fi strigat osana fiul lui David, și n'ar fi cugetat să l' lua cu puterea și cu sila să l' facă rege. Pe lângă aceasta avem asigurată că nici

un os frânt n'au avut? Inșă cât de schimbată este adevărearea profetică pentru cea bună — cu cât mai statornice sunt faptele istoriei Scripturii și urmările logice a sfințeniei, retragerii și curățeniei — dacă astfel sunt tălmăcite? —

"După cum mulți s'au minunat de tine (așa urâtă a fost aparență (ivire) Lui, și forma Lui stricată naintea fiilor omenilor) așa va surprinde (mira) El pe multe popoare" precum poporul în zilele lui erau surprinși (mira) că El să vă supune la abuzurile acelor care îl încunună cu spini și îl loviră, și scuipară și îl crucificară și îl străpunse, așa din toate națiunile, acum și în viitor, auzind de suferințele și "contrazicerile păcătoșilor în contra Lui" (Ebrei 12:3) s'au minunat și să vor minuna.

"Înainte Lui regi își vor astupă gurile, ca ceea ce n'au fost recordat de la (alți) vor vedea că în (El s'au împlinit exemplul); și aceea ce n'au auzit nici odată aceea vor înțelege". Oamenii mari de pe pământ nici odată n'au auzit de vre un rege care de buna voe să se fi supus la așa ocară și batjocură din mâinile supușilor săi, și apoi el să le facă bine. Adevăr, iubirea Lui e iubire pe lângă a unui frate". Nu e mirare când toți vor fi surprinși la timpul convenit.

Ne indoit Fața Mântuitorului a purtat semne de intristare, pentru că după cum am văzut, inima Lui miloasă au fost "atinsă" cu simțirile slăbiciunelor noastre: și nu e îndoială aceste semne s'au înmulțit, până la încheerea misiunii Sale la Calvary. Trebuie să ne amintim cu cât au avut mai fin organism și simțirile Lui mai delicate și mai simțitoare, cu atât supuse la mai mare durere. Noi putem fi gata a deosebi năcazurile, suferințe și corumperea, la care noi devenim mai mult sau mai puțin deprinși prin partea noastră de cădere, și prin continuare în contact cu durerea omenească, ar fi cu mult mai serios pentru unul perfect — sfânt, fără pată, fără gerș și separat de păcătoși.

Noi aflăm tot aceea ilustrație până la oarecare întindere în experiențele noastre. Aceste simțuri fine în asemănare cu care au fost obișnuite cu luxuri, plăceri, refinări, frumuseață și împrejurări favorabile, și dacă ei vizitează un oraș mare ruinat, și notând degradarea lui, și condițiunile nefavorabile, mirosul cel reu, sunetele cele necunvicioase, privirea țipetelor, condițiunile mizerabile, e sigur a deveni bolnov în inimă: fața se încrețește, și cugetul să redicce cât de grozavă viață ar fi subț ușa codituni, cu cât n'ar fi mai bună o moarte. Incă poate astfel, vorbind în sine, ochi ar privi mai bine copii jucându-se, spălătoreasa de la lucrul ei să sune o melodie de cântare, ori un bărbat cettind niște foi sau a auzi un băiat cântând pe

oare ce instrument. Aceasta vrea să arete că acei care au fost obicinuți la așa priviri la așa sunete și plăceri a condițiilor în general sunt departe de a fi influențați de ele decât acei cari au fost obicinuți din copilărie.

§ 2 Această lecție ilustrează într-o foarte mică măsură nepotrivirea între Domnul și privirea condițiilor păcătoase și dureroasă pământesti și a noastre. Ca o ființă perfectă, care au lăsat mărirea cerească și glorioasă, și s'au umilit a deveni un părtaș la durerile omului, simpătizător și Mântuitor, El de sigur au simțit mai mult decât noi mizeri din "fătură gemătoare". Apoi, ce minune, dacă greutate durerilor noastre a aruncat o umbră pe glorioasa și frumoasa Sa față perfectă. Ce minunat că El au venit în contact cu durerile omenești, și de bună voie a luat parte la slăbiciuni și suferințe (la sfârșitul vieții Sale, puterile, după cum am văzut) adânc însemnată fața și forma Fiului Omului! Și încă pentru un moment nu ne putem întreba despre comunitatea cu Părintele, împărtășirea Lui cu Sfânt și aprobarea conștinței Sale, ca El să facă to ce e plăcut în ochii Părintelui, aceasta au dat Mântuitorului un fel de expresiune pacinică, care au legat bucuria cu înrîstările, năcazurile cu pacea. Și cunoștința despre Planul Părintelui l'au ajutat în acestea afaceri suferitoare, recunoscând cum vor lucra acestea în scurt, nu numai spre beneficiul Său însuși, ci tot odată "mântuirea pân la marginele pământului." Dacă pentru aceea, durerile oamenilor au umbrat fața Lui, noi putem fi siguri că credința și speranța Lui deasemenea a fost însemnată în expresiunea feței Sale. Și pacea Lui Dumnezeu care înlătură toate neînțelegerile au grijit inima Lui, și l'au învrednicit a se bu-

cure totdeauna chiar în contra mai mari contra zicerei și păcătoșilor în contra Lui.

"CEL MAI DE CĂPITENIE ÎNTRE ZECI DE MII"

Inimei păcătoasă, geloasă a naturii căzută, fiecă ce să alipește de frumuseață, bunătațe, adevăr și iubire îi este neplăcut, nimic nu e plăcut în ea, nimic nu dorește — e o muștrare. Domnul nostru au rostit cu putere aceasta când au zis: "Intunericul urește lumina, și acei cari sunt în întunericului nu vin la lumină, pentru că lumina descopere întunericul lor." (Ioan 3:19, 20). Vom vedea altă ilustrație de acelaș fapt, că o inimă rea ca câte odată ar urâ și desprețui și o față glorioasă, Nu numai în faptul cum Mântuitorul a fost astfel desprețuit de acei cari strigau, "Crucifică!", ci deasemenea în cazul altora. Notează și recordul diferiților martiri pentru Adevăr, înseamnă cât de puțină a fost sorbirea influențe din fețele acelor la care ar fi putut să caute la suferințele lor personale, și sau rugat pentru persecutătorii lor. Mărturisirea cu privire la cel dintâi Martir Creștin — Ștefan — a fost rezultatul că fața lui a fost strălucită și plăcută, ca și o față de inger. "Toți cari priveau neclătit la dânsul, și vedeau fața lui ca față de inger." (Fapte 6:15). Și pentru învârtoșarea inimelor lor, și așa departe de a iubi fața lui cea ingerească, care trebuie să fi fost mai puțin ingerească decât a învățătorului, și înloc de a lua seama la cuvintele sale, care au fost cu mult mai puțin minunate decât a Marelui învățător, ei se aruncară asupra lui de o dată... și l'uciseră cu petre pe Ștefan", chiar cum au strigat către Pilat să restignească pe Domnul.

"Da, El cu toate acestea e Cel mai iubit".

CINE E CEL CONDĂMNAT ?

"NICI O ARMA PREGĂTITĂ ASUPRA TĂ NU VA PROSPERA; ȘI TOATĂ LIMBA CE SE VA REDICA ASUPRA TA, TU O VEI CONDEMNĂ LA JUDECATĂ, ACEASTA ESTE MOȘTENIREA SERVILOR LUI IEHOVA, ȘI ÎNDREPTAREA LOR DE MINE, ZICE IEHOVA."—ISAIA 54:17.

E FELI de moștenire! Ce unul n'ar da sacrificii, ca să aibă această asigurranța care nu aparține numai la această viață de acum, ci merge mai departe, să așază asupra sa binecuvântările și interesele eternele peste toți acei care ajung această moștenire! Aceasta nu se aplică la un individ singur numai; însă după cum e declarat, aparține la toți servi Lui Iehova. Fiecare adevărat Israelit spiritual poate să o pretindă să se odihnească pe ea și să se bucure de ea.

La oare care întindere textul nostru poate că s'ar aplica la re-adunarea și la binecuvântarea din nou a Lui Israel după carne într-un viitor foarte aproape când Dumnezeu își va îndeplini toate promisiunile Sale cele bune către ei. Dar fără întrebare ele aparțin lui Israel spiritual.

Creaturi Nouă în Christos, împreună moștenitori cu El la Promisiunile seminției Abrahamică.— Galateni 3:29.

Israel spiritual poate să se simță câte odată așa după cum Domnul au rostit afacerea: "Dumnezeul meu, Dumnezeu meu, de ce m'ai părăsit?" Și nu am putea realiza cauza și lipsa unor experiențe prin care Dumnezeu permite Sionul ca întreg să treacă, și fiecare individ Creștin ca un membru sau copil are a trece. Lor îi e învederat că Dumnezeu permite câte odată pe marele împotriviitori ori pe servi săi obuzați care născocesc în contra lor arme grozave de nimicire să'i atace spre moarte ori să le strice pacea lor socială sau în afacerile vieții, Aceste arme a Împotriviitorului să pare că îndeplinesc grozav în contra poporului Lui. Dum-

nezeu; și mulți s'ar minuna în ce chip promisiunile acestea bune a Lui Dumnezeu să împlinesc în textul nostru: "Nici o armă pregătită în contra ta nu va prospera."

CORPUL POATE FI VATAMAT, CREATURA NOUĂ INSA NU

Multe limbi s'au sculat în contra întregului Sion a Domnului și în contra fiecărei membră — limbi pline de "venin de aspidă," limbi pline de nelegiuire, urâte sfădicioase, limbi care nu se îndoesc a cleveți și a vorbi fals, a vorbi ori ce reu și nelegiuire. Într-o mare întindere aceste arme și limbi au reușit, au căutat să facă pagubă oilor, precum și Păstorului; și Dumnezeu a permis aceasta. El nici n'au oprit armele nici n'au liniștit limbele; și încă El ne asigură din contră în textul nostru despre aceasta. Ce este adevărată explicare a situației?

Explicarea e aceea "voi nu sunteți în carne, ci în Spiritul Lui Dumnezeu care locuiește în voi"; voi sunteți Creaturi Nouă în Christos Isus; "cele vechi au trecut, eată toate au devenit nouă." (Romani 8:9, 2 Corinteni 5:17.) Armele și limbele încearcă să ne atace ca Creaturi Nouă, însă nu reușesc de a vătăma Creatura Nouă, decât cea vache, corpul, care noi deja l'am consacrat la moarte. Spre a omorâ sau a mortifica corpul nostru prin lovirile Impotrivorului nostru, el nu ne împiedica după cum el presupune, ci din contră ne ajută la creatura nouă. Ceea ce ni se pare că ne ar putea vătăma aceea va întoarce Dumnezeu în bucurie eternă.

Acest context poartă în sine cugetul, declarând, Toți fii tăi vor fi învățați de Domnul, și mare va fi pacea fiilor tăi." Da, așa, acești fii a Lui Dumnezeu au lipsă de instrucția Cuvântului Domnului spre a înțelege comunicarea cu El și purtarea lor, spre a putea avea ei aici pacea prezisă lor de mai înainte. Copii Lui Dumnezeu în școala Lui Christos nu învață lecțiile lor deodată, ci gradual, "Linie după linie, ordin după ordin, aici puțin dincol puțin," ei încep a cuprinde minunatele mari și prețioase promisiuni a Cuvântului Părintelui, care să unește că sub supravegherea Părintelui "toate creează șore bine celor ce iubesc pre Domnul, celor chemați după propunerea Sa."

Aceasta e destul pentru începutul credinței, și pentru începutul a avea pace, după cum noi înaintăm în instrucție așa învățăm filosofia experiențelor noastre. Prin încercările și schimbările vieții prezentă, prin lupta cu lumea, corpul și diavolul, prin eforturile în lupta noastră, noi ne formăm caracter în unire cu dreptatea. În adăugare, învățăm că Dumnezeu caută astfel de caracter, și astfel dezvoltându-l El pre noi e pentru că El are în general un mare și minunat plan

de mântuire care nu e încă deplin cunoscut, de aceea El dorește ca să aleagă o biserică în Vârsta aceasta a Evangheliei care să fie conlucrători și moștenitori împreună cu Domnul și Rescumpărătorul, ca și o preșime Regală sub care El e Capul lor-Marele Profet, Preot și Rege de mult promis, acărui lucru va fi să restorne puterile celui reu, să cinstească la fiecare copil a lui Adam o deplină și grațiosă ocaziune spre a se întorce prin ascultare la favorul Părintelui.

IZVORUL PACEI ADEVARATA

După ce ochi înțelegerei noastre s'au deschis și aprețuiesc lungimele, lățimile și înălțimile și afunzimele Planului Părintelui, apoi vedem că omenimea nu e în chin și mizerie și fără speranță, ci în prinsoarea cea mare — casa morții. Noi vedem că Isus Domnul nostru din mila Lui Dumnezeu a gustat moartea pentru fiecare om. Noi vedem că stă pe tărnia acestei Rescumpărări pentru întreaga lume printr-un singur sacrificiu pentru păcate așa că promisiunile au ajuns ca toți să fie aduși la o deplină cunoștiință a Adevărului ca ei să fie mântuiți. (I Timotei 2:3-6). Din acest punct de vedere toate devin nouă; frica de demult și nedumerirea trecută; și lumina cunoștiinței despre bunătatea Lui Dumnezeu luminează în inimile noastre, devin din ce în ce o putere transformatoare în lăuntru, schimbându-ne pre noi dela glorie la glorie.... Dacă continuăm pe aceasta cale, eventual vom fi potriviți a participa cu Mântuitorul nostru în toate lucrurile glorioase a Milineului. Noi vedem că aceasta e pentru că dorința Lui Dumnezeu e ca să ne aibă pe noi astfel membri a Bisericii aleasa și că El ne au favorat pre noi să înaintăm mai înainte decât lumea cu cunoștiința de spre bunătățile și iubirea a mântuții; și El ne au uns pre noi cu Spiritul Sânt și ne a chemat la chemarea Sa înaltă, chemarea cerească. Laudați numele Lui!

După cum învățătura Domnului aparține timpului present, așa și pacea acelor care sunt învățați de învățătura Domnului să aplică la timpul present, și e la îndemână ca noi să ne sirguim a primi instrucția cunoștiinței de Dumnezeu. Acei care, sunt instruiți prin cuvântul Lui Dumnezeu, au ajuns la o mare treaptă de cunoștiință de caracter Divin ca ei să, aibă pace cu Dumnezeu, care înlătură toate neînțelegerile, stăpânitoare în inimile lor. Dacă ei n'au pace ei nu pot avea bucuria Domnului; și dacă ei n'au această bucurie, chiar sub condițiuni de încercare în present, și aceasta e pentru că ei n'au fost destul de învățați de Domnul. Și dacă ei au fost mult în școala Lui Christos fără acest talent, e învederat că ei n'au luat seama destul de onest la Cuvântul Domnului; e învederat că ei au urmat tradițiunilor omenești în loc de a întreba despre căile vechi. Deci să luăm seamă la acest lucru ce l'am

auzit mai înainte de ce apuca a aluneca, amintindu-ne că vasele pământesti în care avem tesaurul minții nouă sunt curgătoare, și pentru aceasta avem lipsă, a ne păzi aproape de izvorul fântanei — aproape de Părintele, aproape de Cuvântul Său, și apoi cu acei care stau în relațiune cu Părintele și Cuvântul Său.

SĂDIREA CARACTERULUI.

Cu privire la clasa din context mai departe declară: "În dreptate vei fi tu (cei evlavioși) stabilit; tu vei fi departe de asuprire, pentru că tu nu te vei teme, și spaimă nu se va apropia de tine." Aceasta deasemenea se aplică la viața prezentă, și nu la viața din glorie. Acei care acum nu sunt stabiliți în dreptate nu vor fi socotiți vrednici a lua parte la întâia înviere, cu privire la ceea ce e scris: "Fericit și sânt cel ce are parte la întâia înviere." (Apocalips 20:6). Dreptatea trebuie să fie temeiul fiecărui caracter care poate fi primit de Dumnezeu. După cum dreptatea e temeiul tronului Lui Dumnezeu, așa e și temeiul tuturor cu care Dumnezeu are afacere. Pentru aceea dacă suntem ai Săi, dreptatea trebuie să fie sădirea (răsadul) caracterului nostru.

Noi avem a învăța a fi dreți înainte de ce noi devenim generoși (făcători de bine). Trebuie să învățăm că iubirea ar cere sacrificii, încă ca datorință, obligații, cer dreptate mai întâi. În orbie și întunecime care au ajuns la noi din vârstele întunecate, mai înainte de ce au fost unși ochii noștri cu colorionul adevărului din cuvintele Domnului nostru și a Apostolilor când ne-au conceput dela Dumnezeu în orbia noastră eram nedrepti și ne iubitori din cauză, noi am avut așa idei joasnice înaintea minții noastre încât noi aflam de bine a excusa nedreptatea, cruzimea și iubirea de sine, pe când după al nostru scop fals de mai înainte și concepere falsă către Dumnezeu acesta a fost exemplul a toate acestea. Însă Dumnezeu neîndoit a avut milă de noi din cauză necunoștinței și orbiei. Orișicum, decând au deschis ochi înțelegerei noastre, ne au aretat dreptatea și iubirea Sa neclătită, și decând noi căutăm a copia aceste atribute (bunătăți), după aceea nu mai avem în inimă a permite nedreptate și neadevăr. S'ar așere timp a aduce fiecare cuvânt faptă și cuget în unire cu mintea nouă cinstită din cuvântul Lui Dumnezeu. În decursul vieții prezentă nici odată nu am putea reuși în această afacere a fi mulțămiiți din cauza slăbiciunilor cărnei prin ajutorul harului Domnului, noi am încheea multe lucruri mari în dreptate, nu numai de intenție, ci de cugetat, de judecat și de conducere.

IUBITORI DE LIBERTATE RELIGIOSA

Dreptatea în care fii Lui Dumnezeu au a fi

stabiliți e mai departe explicată prin argumentul. "Tu vei fi departe de asuprire, pentru că tu nu te vei teme." Uităndu-ne înapoi la vârstele întunecate vom vedea că acest period a fost plin de asupriți practicate în numele Domnului și în numele dreptății, și în unele cazuri practicate conștiincios. În toate conștiințele bune oamenilor asuprirea uni pe alți pentru frica lor, teoriile false, care declarau că Dumnezeu va chinui lumea în toate eternitățile și toți câți n'ar primi așa o teorie de a o crede; și li se părea că le pune pedepse de feului cel mai grozav trăgându-i pe scripturi pe acăstae și pe țapi pentru corectarea ereticilor cu o privire că s'ar păstra pe ei dela suferinți eternă, și în privință de a împedea pe alți de rătăci și pe alți la așa o grosnică eternitate. Această spaimă, cruzime, a fost rezultatul fricei și frica a fost rezultatul neînțelegerii Caracterului Lui Dumnezeu, pentru că ei au fost învățați de oameni și nu de Dumnezeu. După cum profetul declară frica lor de oameni e învățată prin porunci amenești"—Isaia 29:13; Matei 15 6--9.

După cum lumina adevărului intră în inimile noastre dându-ne o adevărată cunoștință despre Dumnezeu instruindu-ne ca pe copiii Săi, iubire perfectă scoate afară frica; și cu încetul înlătură apăsarea, nesuferirea și spaima, după cum profetul declară. Poporul Lui Dumnezeu are; iubi libertate religioasă, și sunt corespunzători; cinsti tot aceleași și la alți. "Tu nu te vei teme de asuprire, pentru că tu nu vei avea frica." Această clasă e curioasă a face pe oameni liberi, nu curioși a face sclavi. Pe de altă parte declarați e: "Tu vei fi departe de spaimă, pentru că nu se va apropia de tine." Poporul Domnului trebuie să fie cel mai nefricos în lume, cu privire la nenorocirile și mizeriile. Din învățătura Domnului am învățat care Ființă are a fi respectată — "Cel ce poate a nimici sufletul." — Matei 10:28. Ale și Domnului intru odevăr să tem a displăcea și greși Lui. Și încă învățând bunătatea Lui, Milă Lui și iubirea Lui; ei nu se tem întrun sens ordinar, ci să bucură în El, să incred Lui, speră în El precum copiii, bazează în părintele lor; și a ceasta incredere crește în măsură după cum e învățat dela Dumnezeu, în măsură după cum e învățat a baza pe Cuvântul Său și din prevederea, și cumnicările Lui cu gândii.

ALEȘII LUI DUMNEZEU NU POT FI VĂTĂMAȚI.

Textul nu numai arată că va fi împotriviire individuală și ciocnire, dar Sionul ca și întreg va fi atăcat de iniamici. După cum cetim; "Eată, e desigur să vor aduna la oiață, dar nu rânduți de Mine. Ori și cine se va aduna în contra ta va cădea pentru tine." Ce Cuvinte Duce de mână răere!

În prezent nu putem judeca la ce întindere se va îndeplini aceasta nu după mulți ani de acum, când va fi adunare generală de împotriviți în contra Adevăruului și a servilor săi. Deja sunt o mulțime de diferite cete ațitate de Împotriviții: și ei toți au ajuns la o reutate. Ei în adevăr nu au vătămat nici pe unul; pentru că e cu neputință a vătăma pe cei aleși. Ei în adevăr au căuzat căderea multora și la mulți au adus durere de inimă și încă sub providența Domnului care nici decum n'au lucrat mai afund în experențe mai bogate în toți acei care erau cu inima într-o stare cuvincioasă a fi astfel învățați

"Mai aproape, de Tine Domne, mai aproape Doamne.

"Chiar de și ar fi o cruce care mă apasă dumă la Tine acasă!"

Asigurația dată aici e nimic însă ceea ce noi am ști înțelept e dacă noi considerăm declarația Părintelui. "Așa va fi cuvântul Meu, care ese din gura Mea; nu se va întoarce la Mine deșert, ci va implini toate câte am voit, și va prospera în toate câte l'am trimes." (Isaia 55:11). Atât de sigur după cum Părintele Ceresc s'au propus a binecuvânta toate familiile de pe pământ prin seminția lui Abraham,

chiar de sigur va fi îndeplinită. După cum puterea Împotriviților s'au redicat în contra Domnului Isus, și armele formate în contra Lui, care l'au lovit jos în moarte, au isbit pentru un timp, încă lucrând așa de mult la îndeplinirea planului Divin mai dinaintea cunoscut, așa toată uneltirea Împotriviților, și împotrivirea lumii precum și a corpului nostru, nu pot să împedece pe diferitele membre, a Corpului Lui Christos, care au a fi moștenitoare împotriva Domnului Isus în Împărăția Sa Milineală c'au rărintele Ceresc a hotărât.

Cuvântul Lui Dumnezeu ne declară că chiar acei care au crucificat pe Învățătorul, și care în convingerea lor conștiințioasă cum că ei fac bine, ziceau: sângerile Lui asupra noastră și asupra fiilor noștri" — aceste toate au a fi subiecte a milei Lui Dumnezeu la timpul covenit; precum și Apostol Petru a declarat că ei au făcut prin necunoștință. (Fapte. 3:17). Scripturile ne spun de mai nainte că timpul va sosi când toți să vor uita la El chiar și cei ce l'au împuns, și toți vor jăli. Cuvântul Lui Dumnezeu de asemenea ne spune că în loc de a'i munci și a'i chinui, Dumnezeu îi va binecuvânta și va turna Spiritul harului și a supunerii. — Zaharia 12:10.

INTREBAREA 1.—Cum a aplicat titlul "FIUL OMULUI" Domnului nostru Isus pe când Scripturile declară că El a fost născut dintr-o fecioară, și El nici odată n'a cunoscut pe Iosef ca părinte? (P. 24, C. 1, P. 4.)

INTREBAREA 2.—Citează vro câteva texturi pe care Domnul însuși și le aplică "Fiul Omului"? (P. 25, C. 1, P. 1.)

INTREBAREA 3.—E aplicată aceasta Domnului numai cu privire la misiunea Sa pă mântescă ori e aplicată tot odată și în relație în gloria Lui în viitor? (P. 25, C. 1, P. 2.)

INTREBAREA 4.—Dacă e așa de clar și evident că Domnul Isus n'a fost Fiul lui Iosef, și că natura Sa umană a fost sacrificată pentru totdeauna, de ce să mai primească acest titlu care așa de clar îl aseamănă cu clasă umană? (P. 25, C. 1, P. 3.)

INTREBAREA 5.—Cine a fost OMUL rasei umane, afară de Domnul Isus? (P. 25, C. 2, P. 3.)

INTREBAREA 6.—Citează din Psalm că Adam a fost rânduit de Dumnezeu a fi capul rasei umane? (P. 25, C. 2, P. 3.)

INTREBAREA 7.—Are Christos a moșteni aceea ce Adam a avut la început? Citează vro Scriptură ce arată la aceasta? (P. 25, C. 2, P. 4.)

INTREBAREA 8.—Dacă moștenirea lui Adam s'a percut prin păcat, cum devine Christos ca fiu al omului? (P. 25, C. 2, P. 4.)

INTREBAREA 9.—Textul grecesc are legătură cu titlul Domnului, "Fiul Omului", arată secretul? (P. 26, C. 1, P. 1.)

INTREBAREA 10.—De ce acest titlu, "Fiul Omului" s'a aplicat nu numai până după învierea sa, ci încă și după Milineum—în toate eternitățile? (P. 26, C. 1, P. 2.)

INTREBAREA 11.—E recunoscut chiar și de către vrășmași Evangheliei că Isus a fost o persoană însemnată? Și dacă așa pe ce socotă? Citează niște Scripturi ce dovadă la aceasta? (P. 26, C. 1, P. 3.)

INTREBAREA 12.—Ce au semnificat expresiunea lui Pilat, "Eată Omul"? Unde să cuvinte a fi puse aceste expresiuni de cuvânt și ce semnificare are a fi atârnată de cuvintele lui? (P. 26, C. 2, P. sub.)

INTREBAREA 13.—Citează lauda lui Roseu despre Domnul "Omul Isus Christos"? (P. 26, C. 2, P. 1-2.)

INTREBAREA 14.—Citează lauda lui Napoleon

Bonaparte despre Domnul "Omul Isus Christos"? (P. 26, C. 2, P. 3-4.)

INTREBAREA 15.—De ce să fie lumea scuzată pentru că nu consideră pe Isus mai mult decât pe un om? (P. 27, C. 1, P. 1.)

INTREBAREA 16.—N'au fost El mai mult decât un om,—nu numai un om păcătos, ci încă mai mult decât un om perfect? Unde cum și când au primit aceasta măreție? (P. 27, C. 1, P. 2.)

INTREBAREA 17.—Citează textul din Isaia 53:2 și arată unirea talmăcirii lui cu Leser ori a lui Young? (P. 27, C. 1, P. 3.)

INTREBAREA 18.—Începe Scripturile că Domnul au avut a fi personală de a fi înțeleasă? (P. 27, C. 1, P. 4.)

INTREBAREA 19.—Ominteste câteva probe de onoare și frumuseță, etc., și arată care din aceste idealuri de a Domnului au descurajat pre Israel și de ce? (P. 27, C. 2, P. 1-2.)

INTREBAREA 20.—Ce au așteptat farisei și cărturari și dirigători în așteptarea lui Mesia și în domnia Lui? (P. 27, C. 2, P. 3.)

INTREBAREA 21.—În ce respect a fost ivirea Domnului nedoritoare și descurajitoare la acei oameni? (P. 28, C. 1, P. 2.)

INTREBAREA 22.—Ce putem zice despre această expresiune, "Chipul Său era așa de stricat"? Nu e afară din unire cu ceea ce noi am avea aștepta dela un om perfect și din lumina diferitelor Scripturi referitoare la Domnul nostru? (P. 28, C. 1, P. 3.)

INTREBAREA 23.—Talmăcește mai bine versul acestei profetii și atată aplicarea ei. (P. 28, C. 1, P. 3.)

INTREBAREA 24.—Dacă Domnul nostru a fost "atins cu simțurile slăbiciunelor noastre" nu aceasta a cuprins rânduri de întristare fata Sa? (P. 28, C. 2, P. 2-3.)

INTREBAREA 25.—Suferit-ar fi Domnul mai mult sau mai puțin, ca Un Om perfect decât un om care nu e perfect, din cauza perfecțiunii Sale? (P. 29, C. 1, P. 1.)

INTREBAREA 26.—Condițiile din afară, cum au rezultat probabil la aparența (ivirea) personală a Domnului? Si ajutorat-i-au Lui aceste condiții a apărut condițiile omenesti cu simpatie? (P. 29, C. 1, P. 1.)

INTREBAREA 27.—Priveste întrebările acestei lecție și arată ce frumuseță e în expresiunea "Cel mai de căpitanie între zeci de mii"? (P. 29, C. 2, P. 1.)